

امن

رنگ رنگیلے چرخے گھوکھن، تھان تھان گھگی بولے
جندڑی پیلاں پاندی جاوے پھٹ پُرانے مولے

اُچیاں لمیاں بانکیاں نارائ، گیت خوشی دے گاؤں
پھلاں وانگوں کھڑ کھڑ ہسن، ہسن تے شراموں

ساویاں پیلیاں چُنیاں لے کئے فصلاں وہٹیاں بنیاں
پیری پیری بُور لَشکدا جیوں ہیرے دیاں کنیاں

تہاں تہاں پَن دا چانن، گجھیاں گجھیاں گلاں
مُٹھڑے مُٹھڑے بول پیار دے جیوں راوی دیاں چھلاں

کدھرے لکن میٹی کھیڈن، کدھرے کوڈی تپے
کدھرے کوئی ہیر سناوے کدھرے کوئی ٹپے

دارے دارے بڈھے نڈھے، رل رل مل مل بہندے
اک دو بے دے دل دی سُدے اک دو بے نوں کہندے

بُتّر چارن فصلاں وڈھن، گاواں مجھاں چوون
رات پوے تے تھکے ٹُٹے مٹھی نیندر سوون

دُور دلدر جگ دے ہوون، دُور بلائیں نسن
امن دے مٹھے سائے پٹھاں، جگ جگ لوکی وسن

مشق

بیٹھلیاں محاوریاں تے ترکیباں نوں اپنے فقریاں وچ انج ورتو پئی ایہناں دے معنی واضح ہو جاوے:

1- پیلاں پانا

..... پرانے پھٹ مولنا

..... لکن میٹی

..... کھینڈناں

..... خوشی دے گیت گاؤنا

..... اک دوجے دے دل دی سنا

..... دلدر دور ہونا

..... بدھے بندھے

..... ابتر چارنا

..... تھکے گئے

..... گجھیاں گلاں

2- ایس نظم وچ پنجاب دی وسوں دے کجھ خاص انگ بیانے گئے نیں ترتیب نال ایہناں نوں گنواؤ۔